

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Vocatio. Electio. Missio. Ex Novo, & Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

verè hoc dictum sit ad beatos Apostolos animum adijce. Nam ipsi *terra fideles* erant : quippe cum per eorum fidem universus terrarum orbis salutis prædicatione completus sit. Igitur hi fideles unà cum Domino sedent, illud audientes : vos autem *sedebitis super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.* Matth. 19. 28. O ingens miraculum ! lutei sedent ; & corporis expertes adsunt ! S. Chrysof. hic.

Galilea gentium. Matth. 4. 15. Idem est, quod *transmigratio*, ait S. Greg. Unde Apostolos non nisi Galilæos, id est, transmigrantes ; qui scilicet hospites terræ, & cives cœli forent, elegit. Corn. à Lap. in Matth. c. 4.

Vos estis sal terræ, vos estis lux Mundi. Matth. 5. 13. 15. Cur Dominus, post exhortationem ad patientiam, suos discipulos dicit sal, & lucem ? Extollitur magna charitas Apostolorum, quod inter persecutiones sint sal, & lux, toti intenti ad aliorum bonum, & salutem. Sylv. hic q. 1. Lux non ad seipsam, sed ad alios est creata. Sim. Cassianus lib. 8. c. 16. Luci adhærentes lux esse meruerunt. S. Paschasius l. 3. in Matth. Quæ illa lux, cui Discipuli comparantur ? an lux lampadis, vel candelæ ? non : talis enim lux lucet ex consumptione olei, vel ceræ ; lux autem Apostolica nullius dispendiò fulget. Estne lux diei, vel Solis ? non : nam splendet solum die, nocte definit : lux autem Evangelica nunquam, & nusquam disparet ; & ideo nec lux lunæ, nec auroræ est, quia hæc die obscurantur. Dico : est lux solis, lunæ, auroræ, & stellarum. Sylveira addit. Evang. hic.

Vos estis sal terræ. Matth. 5. 13. Plin. l. 31. 10. Sal est igneæ, & aqueæ naturæ, continens duo elementa, ignem, & aquam. Ignem, quia auro est instar ignis ; & si in ignem projiciatur, eum acuit, & accendit : aquam, quia sal, inpersa aqua, in eam liquefit, & dissolvitur. Apostoli fuere sal terræ, quia igneâ suâ vi eam amore Dei accenderunt ; & igneâ suâ eloquentiâ, & sapientiâ, eam aridam humectarunt, irrorarunt, & fecundarunt ; ut fruges bonorum operum, & virtutum, proferret. Sal sitim excitat : sic Apostoli excitaverunt sitim rerum cœlestium. Corn. à Lap. hic.

Sedebitis super sedes duodecim &c. Matth. 19. 28. O ingens miraculum ! lutei sedent, corporis expertes adsunt. S. Chrysof. in Pl. 71.

Ex Patribus.

Boni flores Apostoli, qui diversorum scriptorum, atque operum, fuderunt odorem. S. Ambr. in Pl. 118. Oclon. 6. Et nã auferas de ore meo &c.

Leguntur modò verba piscatorum, & colla subduntur oratorum. S. Aug. de verb. D. l. 59. Ipse itaque Apostolos suos vivæ lucis fonte perfudit ; ut ipsi postmodum universum Mundum, tanquam duodecim solis radii, ac totidem lampades veritatis, illuminarent. Idem de temp.

fer. 2. Pent. f. 1. Quanti oratores, quanti periti, quanti Philosophi hujus Mundi, ab illis piscatoribus irretiti sunt, ut ad salutem de profundo attraherentur. Id. f. 63. de div.

Pauci homines totum ceperunt Mundum. S. Chrysof. f. de Pent.

Non aberraveris, si tubas vocaveris ora Apostolorum ; non tubas quidem aereas, sed aurò pretiosiores, & gemmis magnificentiores. Id. in Pl. 46.

Apostoli oculi, & lumen totius Mundi. S. Macarius hom. 1.

Quid ergo docuerunt, vel docent nos Apostoli sancti ? non piscatoriâ artem, non scenofactoriâ, non Platonem legere, &c. docuerunt me vivere. Putas, parva res est, scire vivere ? magnum aliquid, imò maximum. Non vivit, qui superbâ inflatur &c. S. Bern. l. 1. in festo SS. Petri, & Pauli. Docuerunt homines in carne angelicè vivere ; docuerunt, quid credendum, quid sperandum, quid amandum, Sim. de Cass. l. 14. in Jo. 21. v. 19.

Oculi Christi, Apostoli sunt, qui scientiâ lumen universo corpori Ecclesiæ præstant. S. Isid. Comment. in Gen. c. 31.

Audacter dixerim, neque in miraculis Apostoli ita mirabiles apparuerunt, sicut in contentu rerum ; neque in efficacia verbi tam homines commoverunt, ad novitatem vitæ prædicando, quàm bona externa sperando. Corn. à Lap. in 1. Petri 5. 2. *Neque turpis lucri gratiâ.*

§. III.

Apostolorum Vocatio, Electio, Missio.

Ex Veteri, & Novo.

Posui arenam terminum mari præceptum sempiternum. Jer. 5. 22. S. Greg. l. 9. mor. c. 5. Arenam Dominus mari terminum imposuit, quia, ad frangendum Mundi gloriam, abjectos, & pauperes elegit. Cujus nimirum maris fluctus intumescunt, cum potestates sæculi ad communionem persecutionis exiliunt ; sed transire arenam nequeunt ; quia despectorum miraculis, & humilitate franguntur. Sylv. in Matth. 4.

Relictis retibus secuti sunt eum. Matth. 4. 20. Triplex fuit horum Discipulorum vocatio. Una ad simplicem notitiam, quæ Jo. 1. describitur. Secunda fuit ad familiaritatem, Luc. 5. 8. 11. quando Petrus, visâ miraculosâ piscium catione, prociat ad gentiâ Jesu. Tertia fuit ad Apostolatam, quando omnia reliquerunt. Dion. Carth. hic.

Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Matth. 10. 16. Qui vult esse verus Apostolus Christi, cogitet, se mitti quasi ovem inter lupos, ac proinde sit prodigus vitæ, æstimet se perditum, sit resolutus ad labores, crucces, mortem, pro Christo. Corn. à Lap. hic.

Mitte illos binos. Luc. 10. 1. Cajet. mutuum testimonium, mutuum motum custodiant, mutuum consolationem, Jesus constituit in Discipulis peregrinantibus. Sylv. addit. in Luc. 10.

Nisi

Nisi virgam. Marci 6. 8. Quid est virga, nisi preferenda potestatis insigne, & ulcifcendi instrumentum dolores? Ergo humilis Domini, (*in humilitate enim iudicium ejus sublatum est*) humilis, inquam, Domini praeceptum. Discipuli ejus humilitatem officiis exequuntur: eos enim misit ad seminandam fidem, qui non cogerent, sed docerent; nec vim potestatis exerceant, sed doctrinam humilitatis attollerent. S. Ambr. hic.

Designavit Dominus & alios. 72. Luc. 10. 1. Cur, praeter 12. Apostolos, discipuli 72. designantur? Respond. Num. 72. & 12. Judaeis semper fuit in magno honore: iste propter 12. Patriarchas; ille verò, juxta Salmeronem, Maldon. Baronium, Corn. à Lap. propter 70. Seniores, quos Moyses ad totius populi causas destinavit Numer. 11. 14. ut ita aequaliter divisi, 72. in 12. tribubus, ex unaquaque tribu sex Judices essent. Sic Christus in Ecclesia sua elegit 12. Apostolos, tanquam Ecclesiae totius principes; & 72. discipulos, ut ita aequaliter distributi cuilibet Apostoli 6. discipuli obvenirent in ministerium Verbi Dei. Jf. 6. 2. Sex alii stabant Seraphim servientes Deo; ita Apostolo cuivis, tanquam Seraphino in Ecclesia, dat sex alas, seu sex operarios ad messem Evangelicam: tot enim alas voluit Deus in ministris suis suo ipsius obsequio, quos etiam destinavit in bonum, & salutem animarum nostrarum. 2. Ex 15. 27. In Elim juxta 12. fontes aquarum 72. palmae erant. Interpretes 72. fuerunt, qui rogatu Ptolomaei Scripturam ex Hebraeo transtulerunt. Concilium magnum Senebrim ex 72. Senioribus constabat. Juxta S. Isid. l. 1. etymol. 22. in veste Pontificis 72. mala Punica, & totidem tintinabula erant Ex 28. 33. Sic & Christus designando hos discipulos, dedit Eccl. suae 72. palmas victrices de inimico; 72. Interpretes ac Magistros Sacrae Scripturae. 72. Viros magnos, regimen, & consilium; 72. tintinabula circumdata malo Punico ignitae charitatis ad docendum, & praedicandum. 3. S. Aug. in qq. Evang. Beda, Hugo: per hunc numerum ostendit Dominus, quod per hos, & eorum sequaces, erat annuntiaturus Mundo fidem Trinitatis. Una die per 24. horas à Sole totus illustratur orbis. Sol ergo per triduanum ambitum 72. horas facit. Christus, qui se Diem, & Lucem, vocat; per hunc praedicationum numerum significat, fidem, & lucem Trinitatis toti orbi annuntiare, & per eam Mundum maximè illuminare. 4. Beda, Bonavent. &c. 72. mittuntur, qui totidem linguarum gentibus praedicarent: ut sicut primo Apostoli propter 12. tribus Israel; ita & hi propter exterarum gentes destinarentur imbuendas. Juxta Aug. Hieron. Prosperum, &c. in 72. lingvas & gentes, divisi fuerunt homines in dispersione Babel, ut Christus D. omnium gentium, & linguarum se Redemptorem ostenderet, 72. discipulos elegit, ut 72. gentibus responderent; ac sic cuique genti, ac linguae, Christus suum attribuit Discipulum; ut illius Curatorem, ac praecceptorem. Sylv. in Luc. 10. c. 18. q. 2.

Neque per am, neque calceamenta. Luc. 10. 4. Utrumque de corio mortui animantis confici solet, nihil autem in nobis Dominus Jesus mortale vult esse. S. Ambr. hic.

Cur ex Galilaea Christus primos elegit Discipulos? Chrysost. & Rupertus ajunt: Bethsaida una erat ex illis civitatibus, quae maximè in cerdula, & peccatrices, erant. Unde ait Christus Matth. 11. 21. *va tibi Corozaim, vati bi Bethsaida &c.* Dei gratia enituit, dum ex medio tanta pravitatis tres Apostolos praclarissimos eduxit. Sylv. in Jo. 1. q. 10.

Cur Nathanael, qui Domino perhibuit tantum testimonium, Jo. 1. 49. in Apostolis non numeratur? Intelligere debemus, ipsum Nathanaelem eruditum, & peritum legis, fuisse: propterea noluit illum Dominus inter Discipulos ponere; quia idiotas elegit, unde confunderet Mundum. S. August. tr. 7. in Joan. Vide ibi plura.

Ex Patribus.

S. Chrysost. in illud Ps. 46. 3. *Dominus excelsus, terribilis, rex magnus super omnem terram, ita ait:* Erat etiam antea magnus, sed ignorabatur. *Mundus per ipsum factus est, & Mundus cum non cognovit.* Jo. 1. 10. Nunc autem hoc quoque praclare gessit, quod nos sibi familiaritate jungendo Rex magnus effectus est. Quidni enim magnus, qui pauperes, piscatores, illiteratos, privatos, numero undecim, obscuros, peregrinos, piscibus magis mutos, unicam tunicam habentes, calceis carentes, nudos, per universum orbem terrarum misit, & veluti mandato omnes cepit.

Enumeratis adversitatibus S. Pauli ex 2. Cor. 11. v. 23. ait S. Chrysost. tomo 6. f. de Verb. Apost. hi sunt veri Apostolatibus characteres.

Aliter eligit Mundus, aliter Christus: Mundus, quia confidit in potentia, & opulentia, eligit ad honores, nobiles, potentes, sapientes, divites. E contra Dominus, quia est summè sapiens, & dives; non formidat humanam potentiam, non miratur humanam sapientiam, non aspiciat humanam opulentiam. Non igitur eligit nobiles, vel potentes; sed infirmos, & ignobiles: non philosophos sapientes; sed piscatores simplices: non gloriosos, & divites; sed pauperes & abjectos. S. Bonav. f. 2. de S. Mathia Ap.

§. IV.

Apostolorum fragilitas, & defectus, ante adventum S. Spiritus.

Pelli mea, consumptis carnibus, adhaesit os meum. Job. 19. 20. In osse fortitudo, in carnibus verò infirmitas corporis designatur. Quia igitur Christus & Ecclesia, una persona est,